

5. søndag efter Trinitatis – 2. tekstrække

Nygårdskirken 30. juni 2024, kl. 10.30

Tekst: Matthæusevangeliet 16,13-26

Salmer: 52; 332; 54; 323; 312, v.4; 807

Gud – giv os din godheds styrke! Amen

Nu må du vist hellere gå til bekendelse! Det får man at vide, når det er blevet opdaget, at man lavet noget galt! Og så må man indrømme det og stå ved sit ansvar. Det kan være ganske ubehageligt at indse, at man lavede fejl, at éns dømmekraft ikke slog til.

I kirken har vi vores trosbekendelse. Og også den kan være svær at stå ved: Éns fornuft har det stramt med ordene om jomfrufødsel, kødets opstandelse og dommedag: Burde trosbekendelsen ikke moderniseres – og give plads til naturvidenskabelig logik og almindelig sund fornuft?

I dag hører vi Peters bekendelse – Peter, Jesu ven og betroede elev: Han bekendte sin tro på Jesus som Guds søn – og samtidig argumenterer han med sin fornuft for, at Guds planer bare ikke dur! Peter har selv har en bedre ide om hvordan Jesus skal gribe sin

5. søndag efter Trinitatis – 2. tekstrække

opgave an! Peter så en strålende og magtfuld fremtid for sig – for Jesus og dermed jo også for sig selv: Mere styrke, magt og succes, tak – og så undgå alt ubehageligt! Og hvis Gud viser os en besværlig vej, med smerte og nederlag, hvis Gud blokerer for livets lethed, så skal Guds plan skrottes! Det er jo fornuft! Dér falder Jesu kommentar som en hammer: *Satans også!* Det må have været et chok for Peter, at Jesus bandede ad ham. Men det var en nødvendig øjenåbner – for Peter var nu engang udpeget af Jesus til at videreføre hans værk på Jorden: Så Peter skulle lære at bygge på *Jesu styrke - ikke* på sin egen fornuft og dømmekraft! For Satan – hvem er det? Ordet satan betyder *modstander* på hebraisk; *Guds modstander* – og det er den stemme inde i os, der lokker med at vi er klogere end Gud og kan få det nemt og godt efter vores egen vilje – og skidt med om det så bliver på bekostning af andre! Guds modstander er kynismen, der bedøver al dårlig samvittighed og lærer os at være ligeglade – så vi kan finde på at sige: *De gamle og syge på plejehjemmet kan vente, for nu skal jeg have min kaffepause!* Guds modstander er populær, fordi dét gode, som *Gud* står for, det er jo altid er det gode

5. søndag efter Trinitatis – 2. tekstrække

for *andre først!* Og vi vil gerne det nemme og behagelige for *mig først!* Gud *selv* er Jesus Kristus – så langt fra de lette løsninger som overhovedet muligt: Den der selv tager straffen på sig for at skåne andre. Gud er den godhed, der håber alt og udholder alt. Også *os* – når vi fremturer med vores logik og fornuft, der kan mene, at kærlighed da ikke er umagen værd – og at barmhjertighed ikke kan betale sig. Også det udholder Gud i sin godhed – for Gud *bekender* sig til os, tror på *mennesket* som det er! Os der savner *mere* godhed og *mere* overbærenhed som modspil til vores egen dømmekraft, der er så mangelfuld og derfor så *farlig!* Guds godhed er den hjælp vi trænger til – den er den grundvold, den hovedhjørneste der ligger under vores liv. Piller vi den ud, underminerer vi os selv. Så ja, vi må gå til bekendelse: Vores dømmekraft slår ikke til! Og alligevel er det *os ligesom* Peter, der er udvalgt til at føre Jesu værk videre på Jorden! Det går kun, fordi godhedens Gud tror på os og vil give os af sine gode kræfter!

Ære være Faderen og Sønnen og Helligånden, som det var i begyndelsen, således også nu og altid og i al evighed. Amen.